

bejde, som gøres af de unge Mennesker, der udgaa fra de to Slags Seminarier, saa forskelligt, forekommer det mig at være lidt inkonsekvent at stille Seminariernes Lærere omtrent ens. Forskolelærerindernes Løn udgør kun Halvdelen eller endog kun $\frac{1}{3}$ af den Løn, de Lærerinder faa, der udgaa fra de almindelige Seminarier. Det forekommer mig egentlig, at naar Forstanderen for dette Seminarium fik en Løn, der svarede til den, Overlærerne nu faa i Byer, hvor de have den højeste Skala, vilde det være meget pænt. Disse begynde med 3,200 Kr. og stige, saa vidt jeg husker, til 4,100 Kr. Det samme har Forstanderen ved Forskoleseminariet nu, og desuden har han Frioblig, hvad Overlærerne i Byerne ikke have, saa det forekommer mig, at den Lønning, han nu har, ikke er uforsvarlig.

Men der er en anden Ting, jeg vil henlede Opmærksomheden paa allerede nu, og det er, at saavidt jeg kan se af Forslaget, er der Mulighed for, at Pladsen kan blive besat med en Dame, idet der staar „(Forstanderinden)“ efter „Forstanderen“, og da Forstanderen er over 70 Aar, er det sandsynligt, at der snart vil blive Forstanderskifte. Men det forekommer mig at være lovlig meget, at en Dame skulde begynde med 4,000 Kr. i Løn og stige til 4,900, en enlig Dame, og oven i Købet er der en Lejlighed paa 10—12 Værelser, saavidt jeg ved. Jeg ved ikke, hvad en saadan enlig Dame skulde med de mange Penge og den store Lejlighed. Jeg vil derfor henstille, at for saa vidt en Dame kan faa Pladsen, sættes Lønnen efter en noget anden Skala. Desuden finder jeg det urimeligt, at der skal være saa stor Forskel mellem en eventuel Forstanderindes Løn og de andre Lærerinders Løn. Disse faa fra 1,800—2,400 Kr., og dertil skal jeg ikke sige noget. Det er vist nødvendigt at gaa til denne Lønforhøjelse for disse Lærerinder for at faa kvalificerede Kræfter. Men det forekommer mig urimeligt, at den Dame, der leder denne lille Anstalt, skal have 4,000 Kr., medens Lærerinderne faa 1,800 Kr. Naar de komme op paa 2,400 Kr. — og det varer ret længe — kommer hun op paa 4,900 Kr. og har ved Siden heraf en meget større Lejlighed. Forskellen paa Arbejdet er ikke saa stor for de tre Damer, at det berettiger til at gøre Forskellen i Lønnen saa stor, men nogen Forskel maa der naturligvis være.

Det næste, jeg vil sige et Par Ord om, er noget, som allerede er berørt af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Par-

kov). Det var, forekommer det mig, heldigt, om Pladser som Lærerinder, eventuelt Lærere, ved dette Seminarium — ikke at tale om Forstanderpladsen — kunde blive tilgængelige for veltjente Lærere og Lærerinder ved Folkeskolen. Dette Seminariums Opgave er at lære de unge Piger, hvorledes man skal tale med Børn, men det maa de Kræfter, der have arbejdet i Folkeskolen i en Aarrække, have særlig godt Kendskab til. Derfor ønsker jeg Forslaget ændret saaledes, at velkvalificerede Lærere og Lærerinder kunne faa Lyst til at søge Pladserne ved Forskoleseminariet, men det kunne de ikke under de nuværende Forhold, hvis de have været ansatte ved det offentlige Skolevæsen. Lærerne ved Købstadskolerne have nu en Løn fra 1,600 til 3,000 Kr., men naar de ere komne op paa 2,700 Kr., kunne de ikke gaa ned paa 1,800 Kr. Derfor kunde jeg ønske en Bestemmelse indført om, at den Anciennet, eller i hvert Fald en Del af den Anciennet, en Lærer eller Lærerinde har erhvervet i Folkeskolen, kan bringes med over i Virksomheden ved Forskoleseminariet. Jeg tænker ogsaa paa de Mænd, der lede Øvelsesskolerne ved vore Statsseminarier og i særlig Grad have ofret sig for Undervisningsspørgsmaal. Det var rart, om de Pladser, der her er Tale om, kunde blive tillokkende for saadanne veltjente Mænd, og det kunne de ikke, hvis ikke deres Anciennet kommer med i Beregning. At Forslagets Lønsatser maa sættes op, hvis en Lærer faar Pladsen, anser jeg for givet. Det, jeg her har udtalt, blev for øvrigt udtalt i Fjor af forskellige Talere, saaledes de daværende Medlemmer fra Langeland (Guldbrandsen), fra Møen (Emil Petersen) og fra Hurup (Kierkegaard), ligesom ogsaa i Dag det ærede Medlem fra Frederiksværk har udtalt sig i samme Retning.

Hermed skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling og endelig Vedtagelse.

Nørgaard: Jeg tænker, der ikke er særlig Tilbøjelighed til at lave nye Lønningslove, som de økonomiske Forhold ere i Øjeblikket, men det foreliggende Forslag til en Lønningsreform er kun et Supplement til de Lønningslove, vi have vedtaget. Havde man ikke faaet dem, var der vel heller ikke blevet saa stærk Brug for Gennemførelsen af dette Forslag, som der er nu.

Naar Staten opretholder Seminarierne og vil uddanne Lærerne og Lærerinderne,